

SV. BENEDIKT I BENEDIKTINCI

U ponedjeljak, tj. 11. srpnja, slavimo sv. Benedikta, prvog zaštitnika Europe (postoje još drugi su-zaštitnici).

Rodio se oko g. 480. u Nursiji (Italija) i umro 21. ožujka 543. Red koji je osnovao zovu se po njemu benediktinci. Smatra se ocem zapadnog redovništva, a zbog ogromnog doprinosa što su ga on i njegovi redovnici dali razvoju Europe smatra se također ocem europske kršćanske kulture. Poznato je svakom iole kulturnom Europljaninu barem u glavnim crtama koju su ulogu u tom smislu ovi redovnici odigrali u ondašnjoj i kasnijoj Europi.

Mi ćemo ovdje podsjetiti na par najsvjetlijih točaka u povijesti naše biskupije koje su vezane upravo uz benediktince.

Mnogo je benediktinskih samostana bilo na ovim našim otocima. Uz benediktinski samostan sv. Lucije u Jurandvoru vezan je prvi hrvatski pisani spomenik: bašćanska ploča iz 1100. godine.

Uz benediktinski samostan sv. Nikole u Omišlju vezan je papinski dokument kojim papa Inocent IV. 1252. g. dozvoljava benediktincima korištenje staroslavenskog jezika u liturgiji, što se održalo do naših dana.

Muški su benediktinski samostani, ostavivši i na ovom našem prostoru neizbrisive tragove, nestali sa naših otoka. Ostali su samo plodovi njihova rada i kameni tragovi njihova postojanja. No ostala su živa tri ženska benediktinska samostana: u Krku, u Rabu i u Cresu.

Rapski samostan sa crkvom sv. Andrije ap. najstariji je od njih. Potječe iz XI. st. Danas u njemu živi, "moli i radi" 9 sestara benediktinki.

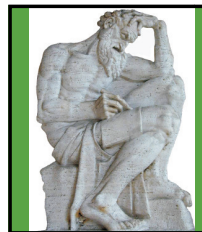
Krčki samostan benediktinki datira iz XIII. st. Uspio je uz mnoge nedaće preživjeti do naših dana. U njegovu je sklopu crkva Sv. Marije Anđeoske. Danas u njemu živi 6 sestara benediktinki.

Creski samostan sa crkvom sv. Petra potječe iz XV. st. Ovdje su sestre najbrojnije: ima ih 12.

Vivarinijev poliptih iz crkve sv. Andrije ap. - benediktinki u Rabu

Izdaje: ŽUPNI URED RISIKA, 51516 Vrbnik; e-mail: nikola.radic@ri.t-com.hr

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

XV. NEDJ. KROZ GOD. - 10.VII.2011.

Broj: 28(215)

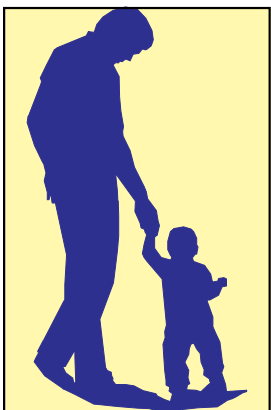

**IZIĐE SJAČ SJATI...
SIJEME PADNE NA DOBRU ZEMLJU
I URODI.**

Današnje evanđelje, Mt 13, 1-23

ZANIMLJIVA PRIČA

Jedne večeri razgovaraju djed i unuk o aktualnim događajima.

Najednom unuk upita djeda:
Djede, koliko ti imaš godina?

Djed odgovori: Da razmislim, rođen sam prije televizije, cjepiva za dječju paralizu, fotokopirnoga aparata, kontaktnih leća i kontracepcijskih tableta. Nije bilo policijskih radara, kreditnih kartica, laserskih zraka.

Nisu još izumili klimatske uređaje, perilice, sušilice (rublje su jednostavno prali i objesili sušiti na svježi zrak).

Čovjek nije bio na mjesecu, nisu postojali mlazni avioni.

Vjenčao sam se s tvojom bakom i živjeli zajedno, a u svakoj obitelji su bili tata i mama.

Riječ "gay" je bila poštovanja vrijedna engleska riječ, koja je značila veselog, simpatičnog, zadovoljnog čovjeka, a ne homoseksualca.

O lezbijkama nismo uopće čuli, muškarci nisu nosili naušnice.

Rođen sam prije računala, paralelnoga studija i grupne terapije. Ljudi nisu odlazili na preglede, nego ih je liječnik slao prema potrebi na preglede krvi i mokraće.

Do 25. godine starosti sam svakoga muškarca oslovljavao s gospodine, a žene s gospođo ili gospođice.

Kada je u moje vrijeme gospođa stupila u tramvaj ili autobus, djeca i mladi su požurili ustupiti mjesto (sjedalo). Ako je bila trudnica, dopratili su je do sjedala i ako je bilo potrebno išli za nju kupiti kartu i donijeli joj.

Muškarci su hodali rubom nogostupa, žene uz kuće. Na stepenicama je ženama bila prepuštena strana do ograde, njih se prve propuštalo u dizalo i iz njega, muškarci su im uvijek primaknuli stolac kada bi sjedale.

Muškarci nisu nikada pozdravljali žene, a da ne bi ustali ako su sjedili. Ustali bi svaki puta kada bi žena ustala pa i samo za trenutak. Muškarci su otvarali vrata automobila ili koja god druga vrata i ženama pomagali skinuti ogrtač.

U moje vrijeme djevičanstvo nije prouzrokovalo rak i takve djevojke su predstavljale krepost obitelji i čistoću za svoje muževe.

Naš život je bio određen s 10 zapovjedi, trijeznim rasuđivanjem, poštivanjem starijih, ponašanje prema zakonu te se ispunjavalo plodnim suživotom s bližnjima i odgovornoj slobodi.

Naučili su nas razlikovati dobro od lošega i da smo odgovorni za svoje postupke i njihove posljedice.

Za brzu hranu smo mislili da je namijenjena ljudima u žurbi.

Ozbiljna veza je značilo da smo u dobrim odnosima s braćom, sestrama i ostalom daljnjom i bližom rodbinom, prijateljima i prijateljicama. Time sharing je značilo da obitelj ljetuje s drugim obiteljima, a ne da dijeli prostor s neznancima.

Nismo znali za bežični telefon, o mobitelu da i ne govorimo.

Nismo slušali stereo snimke, UKV radio, kasete, CD - e, DVD - e, elektronske pisaače strojeve, računala, prenosna računala.

Notebook je bila bilježnica. Satove smo navijali svaki dan.

Ništa nije bilo digitalno, satovi, kućanski aparati, nisu imali svjetlećih prikazivača.

Kada već govorimo o strojevima, nije bilo bankomata, mikrovalnih pećnica, radio - budilica. O videorekorderima i videokamerama da ne govorimo. Nije bilo instant fotografija u boji, samo crno - bijele, a za razvijanje je trebalo pričekati barem 3 dana. Fotografija u boji također nije bilo.

Kada je na nekom proizvodu pisalo Made in Japan, to je značilo da je loše kvalitete, a proizvoda s natpisom Made in Korea, Taiwan ili Thailand, a pogotovo Made in China nije niti bilo.

Nismo čuli za Pizza - cut ili McDonald's niti za instant kavu, umjetna sladila.

U trgovini je bilo moguće kupiti nešto za 5 do 10 centi.

Sladoled, vozna karta ili osvježavajuće piće stajalo je 10 centi. Novi automobil je stajao 1.000 \$, ali tko je imao toliko novaca?

U moje vrijeme, trava je bila nešto što smo kosili, a ne pušili. Mi smo bili posljednji koji su bili uvjereni da žena treba muža da bi imala dijete.

Sada mi reci koliko ti misliš da sam star?

E., djede.. Više od 200 godina!? - odgovori unuk.

Ne, dragi moj, samo pedeset pet !

SVETIŠTE
MAJKE BOŽJE GORIČKE

ZLATNI JUBILEJ

Na Gospu Karmelsku, 16. srpnja 2011,
u Svetištu Majke Božje Goričke (kraj Baške)
svečanom misom u 10.00 s.

zahvalit će Bogu za 50 godina svećeništva
krčki zlatomisnič:

p. Miko Ilijić, p. Ive Plješa
p. Ive Brnić i p. Miko Radić